

Vsebina

I Zakonodajni akti

DIREKTIVE

- ★ **Direktiva (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o varstvu nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem** ⁽¹⁾ 1

II Nezakonodajni akti

MEDNARODNI SPORAZUMI

- ★ **Sklep Sveta (EU) 2016/944 z dne 6. junija 2016 o sklenitvi Sporazuma o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Korejo na drugi strani, na področju globalnega satelitskega navigacijskega sistema za civilno uporabo** 19

UREDBE

- Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/945 z dne 14. junija 2016 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 21

SKLEPI

- ★ **Sklep Sveta (EU) 2016/946 z dne 9. junija 2016 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Švedske v skladu s členom 9 Sklepa (EU) 2015/1523 in členom 9 Sklepa (EU) 2015/1601 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije** 23

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

★ Sklep Sveta (SZVP) 2016/947 z dne 14. junija 2016 o spremembi Skupnega ukrepa 2008/124/SZVP o misiji Evropske unije za krepitev pravne države na Kosovu* (EULEX KOSOVO)	26
★ Sklep Evropske centralne banke (EU) 2016/948 z dne 1. junija 2016 o izvajanju programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja (ECB/2016/16)	28

* To poimenovanje ne posega v stališča o statusu ter je v skladu z RVSZN 1244(1999) in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova.

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2016/943 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 8. junija 2016

o varstvu nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Podjetja in nekomercialne raziskovalne ustanove vlagajo v pridobivanje, razvoj in praktično uporabo strokovnega znanja in izkušenj ter informacij, ki so valuta na znanju temelječega gospodarstva in dajejo konkurenčno prednost. Ta naložba v ustvarjanje in uporabo intelektualnega kapitala je odločilni dejavnik za njihovo konkurenčnost in inovacijsko uspešnost na trgu ter torej donosnost naložbe, kar je osnovna motivacija za poslovne raziskave in razvoj. Kadar podjetja zaradi odprtosti ne morejo v celoti izkoristiti svoje naložbe v raziskave in inovacije, si lahko pravice nad rezultati svojih inovacijskih dejavnosti pridržijo na različne načine. En takih načinov je uporaba pravic intelektualne lastnine, kot so patenti, pravice iz modela ali avtorske pravice. Drug način pridržanja pravic nad rezultati inovacij je zavarovanje dostopa do znanja, ki je za subjekt dragoceno in ni splošno znano, in izkoriščanje tega znanja. Tako dragoceno strokovno znanje in izkušnje ter dragocene poslovne informacije, ki so nerazkriti in naj bi ostali zaupni, se imenujejo poslovne skrivnosti.
- (2) Poslovne skrivnosti imajo za podjetja, ne glede na njihovo velikost, enako vrednost kot patenti ter druge vrste pravic intelektualne lastnine. Zaupnost uporabljajo kot orodje za obvladovanje poslovne konkurenčnosti in raziskovalnih inovacij ter glede najrazličnejših informacij, ki presegajo tehnološko znanje in zajemajo komercialne podatke, kot so informacije o odjemalcih in dobaviteljih, poslovni načrti ter tržne raziskave in strategije. Poslovne skrivnosti imajo še posebej veliko vrednost za mala in srednja podjetja (MSP), ki se nanje še bolj zanašajo.

⁽¹⁾ UL C 226, 16.7.2014, str. 48.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 27. maja 2016.

Poslovne skrivnosti s tem, ko varujejo tako širok obseg strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij, bodisi kot dopolnilo pravic intelektualne lastnine bodisi kot njihova alternativa, omogočajo ustvarjalcem in inovatorjem, da iz svojih stvaritev ali inovacij ustvarijo dobiček, zato so še posebno pomembne za poslovno konkurenčnost, kot tudi za raziskave in razvoj ter inovacijsko uspešnost.

- (3) Odrpte inovacije so spodbuda novim idejam, ki se odzivajo na potrebe potrošnikov in spoprijemajo z družbenimi izzivi, in idejam olajšajo pot na trg. Take inovacije so pomemben vzvod za ustvarjanje novega znanja in osnova za pojav novih in inovativnih poslovnih modelov, ki temeljijo na uporabi soustvarjenega znanja. Skupne raziskave, vključno s čezmejnimi sodelovanjem, so še posebej pomembne za povečanje obsega poslovnih raziskav in razvoja na notranjem trgu. Razširjanje znanja in informacij bi bilo treba šteti za bistveno za zagotavljanje dinamičnih, pozitivnih in enakih možnosti za razvoj podjetij, zlasti MSP. Na notranjem trgu, na katerem so ovire za tovrstno čezmejno sodelovanje minimalne in sodelovanje ni izkrivljeno, bi morale intelektualne stvaritve in inovacije spodbujati naložbe v inovativne procese, storitve in izdelke. Takšno spodbudno okolje za intelektualne stvaritve in inovacije, v katerem zaposlitvena mobilnost ni ovirana, je pomembno tudi za rast zaposlovanja in za izboljšanje konkurenčnosti gospodarstva Unije. Poslovne skrivnosti imajo v okviru raziskav, razvoja in inovacij pomembno vlogo pri varovanju izmenjave znanja med podjetji, zlasti MSP, in raziskovalnimi ustanovami tako na notranjem trgu kot zunaj njega. Poslovne skrivnosti so ena izmed najpogosteje uporabljenih oblik varstva s katerimi podjetja zavarujejo svoje intelektualne stvaritve ter inovativno strokovno znanje in izkušnje, vendar pa jih veljavni pravni okvir Unije hkrati tudi najmanj varuje pred tem, da bi jih druge osebe protipravno pridobile, uporabile ali razkrile.
- (4) Inovativna podjetja so vse pogosteje izpostavljena nepoštenim praksam, katerih namen je protipravna prisvojitve poslovnih skrivnosti s krajo, nedovoljenim kopiranjem, gospodarskim vohunjenjem ali kršitvijo zahtev glede zaupnosti, ki imajo izvor v Uniji ali zunaj nje. Nedavni pojavi, kot so globalizacija, povečan obseg oddaje del zunanjim izvajalcem, daljše dobavne verige ter večja raba informacijske in komunikacijske tehnologije, prispevajo k povečanju tveganja uporabe navedenih praks. Protipravna pridobitev, uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti manjša možnosti zakonitega imetnika poslovne skrivnosti, da z uporabo rezultatov svojih inovacijskih prizadevanj doseže prednost prvega na trgu. Brez učinkovitih in primerljivih pravnih sredstev, s katerimi bi bilo mogoče varovati poslovne skrivnosti po vsej Uniji, so ogrožene pobude za začetek čezmejnih inovacijskih dejavnosti na notranjem trgu, poslovne skrivnosti pa ne morejo izpolniti svojega potenciala kot gonilo gospodarske rasti in ustvarjanja novih delovnih mest. Tako se odvrčata inovativnost in ustvarjalnost ter manjša obseg naložb, kar vpliva na nemoteno delovanje notranjega trga in zmanjšuje njegov potencial za krepitev rasti.
- (5) Mednarodna prizadevanja v okviru Svetovne trgovinske organizacije za odpravo tega problema so pripeljala do sklenitve Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (v nadaljnjem besedilu: Sporazum TRIPS). Sporazum TRIPS med drugim vsebuje določbe o varovanju poslovnih skrivnosti pred tem, da jih protipravno pridobijo, uporabijo ali razkrijejo tretje osebe, kar so tudi splošni mednarodni standardi. Ta sporazum, ki je bil odobren s Sklepom Sveta 94/800/ES ⁽¹⁾, zavezuje vse države članice in tudi Unijo samo.
- (6) Ne glede na Sporazum TRIPS so med zakonodajami držav članic velike razlike glede varstva poslovnih skrivnosti pred protipravno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem s strani drugih oseb. Na primer vse države članice niso sprejele nacionalnih opredelitev pojmov poslovne skrivnosti ali protipravne pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti, zato znanje glede obsega varstva ni splošno dostopno in se ta obseg med državami članicami razlikuje. Prav tako ni doslednosti glede razpoložljivih civilnopravnih sredstev v primeru protipravne pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti, saj v vseh državah članicah ni vedno mogoče izdati odredbe o opustitvi dejavnosti ali ravnanja zoper tretje osebe, ki niso konkurenti zakonitega imetnika poslovne skrivnosti. Do razlik med državami članicami prihaja tudi pri obravnavi tretje osebe, ki je pridobila poslovno skrivnost v dobri veri, vendar naknadno med njeno uporabo izve, da je pridobitev izhajala iz predhodne protipravne pridobitve s strani druge osebe.
- (7) Nacionalna pravila se razlikujejo tudi glede vprašanja, ali je zakonitim imetnikom poslovne skrivnosti dovoljeno zahtevati uničenje blaga, ki ga je proizvedla tretja oseba, ki je protipravno uporabila poslovno skrivnost, ali

⁽¹⁾ Sklep Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL L 336, 23.12.1994, str. 1).

vračilo oziroma uničenje katerih koli dokumentov, datotek ali gradiva, ki vsebujejo protipravno pridobljeno ali uporabljeno poslovno skrivnost ali so sami taka poslovna skrivnost. Prav tako veljavna nacionalna pravila glede izračuna odškodnine ne upoštevajo vedno nematerialne narave poslovnih skrivnosti, zaradi česar je težko dokazati dejanske izgubljene dobičke ali kršiteljevo neupravičeno obogatitev, kadar zadevnim informacijam ni mogoče določiti tržne vrednosti. Le malo držav članic dovoljuje uporabo abstraktnih pravil za izračunavanje odškodnine na podlagi razumnega avtorskega honorarja ali licenčnine, ki bi jo lahko zaračunali, če bi obstajala licenca za uporabo poslovne skrivnosti. Poleg tega mnoga nacionalna pravila ne zagotavljajo ustreznega varstva zaupnosti poslovne skrivnosti, kadar imetnik poslovne skrivnosti vloži zahtevek zaradi domnevne protipravne pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti s strani tretje osebe, kar zmanjšuje privlačnost obstoječih ukrepov in pravnih sredstev ter slabi ponujeno varstvo.

- (8) Razlike v pravnem varstvu poslovnih skrivnosti v različnih državah članicah pomenijo, da poslovne skrivnosti nimajo enakovredne ravni varstva po vsej Uniji, kar povzroča razdrobljenost notranjega trga na tem področju in slabi splošni odvračilni učinek zadevnih pravil. To negativno učinkuje na notranji trg, saj so zaradi teh razlik podjetja manj motivirana za opravljanje čezmejnih inovacijskih gospodarskih dejavnosti, tudi za sodelovanje s partnerji na področju raziskav ali proizvodnje, zunanje izvajanje ali vlaganje v drugih državah članicah, ki je odvisno od informacij, ki so varovane kot poslovna skrivnost. Čezmejne mreže za raziskave in razvoj ter inovacijske dejavnosti, vključno s povezano proizvodnjo in poznejšo čezmejno trgovino, v Uniji postajajo manj privlačne in težje izvedljive, kar povzroča tudi inovacijsko neučinkovitost na ravni celotne Unije.
- (9) Poleg tega je tveganje za podjetja višje v državah članicah s primerljivo nižjimi ravnmi varstva, saj je tam poslovne skrivnosti lažje ukrasti ali drugače protipravno pridobiti. To na notranjem trgu vodi do neučinkovitega dodeljevanja kapitala za inovacije, ki spodbujajo rast, saj so v nekaterih državah stroški za zaščitne ukrepe, ki so potrebni zaradi nezadostnega pravnega varstva, višji. Prav tako to daje prednost dejavnostim nelojalnih konkurentov, ki bi lahko po protipravni pridobitvi poslovnih skrivnosti tako pridobljeno blago razširili po notranjem trgu. Razlike v zakonodajnih ureditvah lajšajo tudi uvoz blaga iz tretjih držav v Unijo prek vstopnih točk s šibkejšim varstvom, kadar je blago oblikovano, proizvedeno ali trženo na podlagi ukradenih ali drugače protipravno pridobljenih poslovnih skrivnosti. Na splošno takšna razhajanja ovirajo pravilno delovanje notranjega trga.
- (10) Ustrezno je na ravni Unije določiti pravila za zблиžanje zakonodaj držav članic, s čimer bo na notranjem trgu zagotovljena zadostna in skladna raven civilnopravnih sredstev za primere protipravne pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti. Ta pravila ne bi smela posegati v možnost držav članic, da zagotovijo obsežnejše varstvo pred protipravno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovnih skrivnosti, če se pri tem spoštujejo zaščitni ukrepi za zaščito interesov drugih oseb, ki so izrecno določeni v tej direktivi.
- (11) Ta direktiva ne bi smela vplivati na uporabo pravil Unije ali nacionalnih pravil, ki zahtevajo razkritje informacij, tudi poslovnih skrivnosti, javnosti ali javnim organom. Prav tako ne bi smela vplivati na uporabo pravil, ki javnim organom dovoljujejo zbiranje informacij za opravljanje njihovih nalog, ali pravil, ki tem javnim organom dovoljujejo nadaljnje razkritje ustreznih informacij javnosti. Taka pravila vključujejo zlasti pravila o razkritju poslovnih informacij s strani institucij in teles Unije ali nacionalnih javnih organov, ki jih imajo na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001⁽¹⁾, Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1367/2006⁽²⁾ in Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/4/ES⁽³⁾ ali drugih predpisov o dostopu javnosti do dokumentov ali o obveznostih nacionalnih javnih organov glede preglednosti.
- (12) Ta direktiva ne bi smela vplivati na pravico socialnih partnerjev, da sklepajo kolektivne pogodbe, kadar je tako določeno v delovnem pravu, o vsaki dolžnosti nerazkritja poslovne skrivnosti ali omejitvi njene uporabe in

(1) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

(2) Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, 25.9.2006, str. 13).

(3) Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

posledicah, ki bi jih imela kršitev take dolžnosti za pogodbenico, ki jo zavezuje. To bi moralo biti pod pogojem, da nobena taka kolektivna pogodba ne omejuje izjem iz te direktive, kadar se zavrne zahtevek za uporabo ukrepov, postopkov ali pravnih sredstev iz te direktive zaradi domnevne pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti.

- (13) Te direktive se ne bi smelo razlagati v smislu, da omejuje svobodo ustanavljanja, prosto gibanje delavcev ali mobilnost delavcev, ki so določeni v pravu Unije. Prav tako njen namen ni vplivati na možnost sklepanja dogovorov o preprečitvi konkurence med delodajalci in delavci v skladu s pravom, ki se uporablja.
- (14) Pomembno je, da se določi enotno opredelitev poslovne skrivnosti, ki pa ne sme omejiti vsebine, ki jo je treba zavarovati pred protipravno prilastitvijo. Takšna opredelitev bi morala biti zato oblikovana tako, da bi zajemala strokovno znanje in izkušnje, poslovne informacije ter tehnološke informacije, kadar obstajata legitimen interes, da so še naprej zaupni, in legitimno pričakovanje, da se ohrani takšna zaupnost. Poleg tega bi tako strokovno znanje in izkušnje ali informacije morali imeti bodisi dejansko bodisi potencialno tržno vrednost. Treba bi bilo šteti, da imajo takšno strokovno znanje in izkušnje ali informacije tržno vrednost na primer takrat, kadar je verjetno, da njihova nedovoljena pridobitev, uporaba ali razkritje škoduje interesom osebe, ki ima nad njimi zakonit nadzor, s tem da škoduje znanstvenemu ali tehničnemu potencialu te osebe, njenim poslovnim ali finančnim interesom, strateškim pozicijam ali konkurenčni sposobnosti. Opredelitev poslovne skrivnosti izključuje nepomembne informacije ter izkušnje, znanja in spretnosti, ki jih zaposleni pridobijo v okviru običajnih službenih nalog, prav tako pa tudi izključuje informacije, ki so splošno znane ali lahko dostopne osebam v krogih, ki se običajno ukvarjajo s to vrsto informacij.
- (15) Pomembno je tudi določiti okoliščine, v katerih je pravno varstvo poslovnih skrivnosti upravičeno. Zato je treba določiti ravnanje in prakse, ki jih je mogoče razumeti kot protipravno pridobitev, uporabo ali razkritje poslovne skrivnosti.
- (16) V korist inovacij in da se spodbudi konkurenca, z določbami te direktive ne bi smele biti uvedene nikakršne izključne pravice do strokovnega znanja in izkušenj ali informacij, ki so varovane kot poslovna skrivnost. Tako je še vedno mogoče neodvisno pridobiti isto strokovno znanje in izkušnje ali informacije. Obratni inženiring zakonito pridobljenega proizvoda bi moral šteti za zakonit način pridobivanja informacij, razen če je pogodbeno drugače dogovorjeno. Vendar pa je lahko svoboda pri sklepanju takšnih pogodbenih dogovorov omejena z zakonom.
- (17) V nekaterih industrijskih sektorjih, kjer ustvarjalci in inovatorji ne morejo uveljavljati izključnih pravic in kjer inovacije tradicionalno temeljijo na poslovnih skrivnostih, je danes mogoče za izdelek, ko je enkrat na trgu, zlahka uporabiti obratni inženiring. V takih primerih so lahko ustvarjalci in inovatorji žrtve praks, kot sta parazitsko kopiranje ali suženjsko posnemanje, ki izkoriščajo njihov ugled in trud za inovacije. Nekatera nacionalna prava o nelojalni konkurenci urejajo te prakse. Cilj direktive sicer ni sprememba ali harmonizacija prava o nelojalni konkurenci na splošno, vendar bi bilo primerno, da Komisija skrbno preuči potrebo po ukrepih Unije na tem področju.
- (18) Poleg tega bi bilo treba za namene te direktive pridobitev, uporabo ali razkritje poslovnih skrivnosti, ki je predpisano ali dovoljeno z zakonom, šteti za zakonito. To velja predvsem za pridobitev in razkritje poslovnih skrivnosti v okviru uresničevanja pravic predstavnikov delavcev do obveščenosti, posvetovanja in sodelovanja v skladu s pravom Unije in nacionalnimi pravi in praksami, ter v zvezi s kolektivno zaščito interesov delavcev in delodajalcev, vključno s soodločanjem, ter za pridobitev in razkritje poslovne skrivnosti med obveznimi revizijami, ki se izvajajo v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom. Vendar pa to, da šteje pridobitev poslovne skrivnosti za zakonito, ne bi smelo posegati v nobeno obveznost varstva zaupnosti poslovnih skrivnosti ali omejitev njihove uporabe, ki je za prejemnika ali pridobitelja informacij predpisana v pravu Unije ali nacionalnem pravu. Predvsem ne bi smele na podlagi te direktive prenehati obveznosti javnih organov do varstva zaupnosti, ki veljajo zanje glede informacij, ki jih prejmejo od imetnikov poslovne skrivnosti, ne glede na to, ali so te obveznosti določene v nacionalnem pravu ali pravu Unije. Take obveznosti zaupnosti med drugim

vključujejo obveznosti do varstva zaupnosti informacij, ki so posredovane javnim naročnikom v postopkih javnega naročanja, kot so določene v Direktivi 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, Direktivi 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ in Direktivi 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.

- (19) V tej direktivi so določeni ukrepi in pravna sredstva, ki so lahko namenjeni preprečevanju razkritja informacij zaradi varstva zaupnosti poslovnih skrivnosti, vendar pa je bistveno, da ni omejeno uresničevanje pravice do svobodnega izražanja in obveščenosti, ki zajema svobodo in pluralnost medijev, kot je določeno v členu 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), zlasti pri raziskovalnem novinarstvu in varovanju novinarjevih virov informacij.
- (20) Ukrepi, postopki in pravna sredstva, določeni v tej direktivi, ne bi smeli omejevati prijavljanja nepravilnosti. Zato varstvo poslovne skrivnosti ne bi smelo vključevati primerov, v katerih je razkritje poslovne skrivnosti v interesu javnosti, če se ob tem razkrije neposredno relevantno kršitev, nepravilno ravnanje ali nezakonito dejavnost. To pristojnim sodnim organom ne bi smelo preprečevati, da dovolijo izjemo pri uporabi ukrepov, postopkov in pravnih sredstev, če je imela stranka, proti kateri je vložen zahtevek, vse razloge, da je v dobri veri verjela, da je bilo njeno ravnanje v skladu z ustreznimi merili iz te direktive.
- (21) V skladu z načelom sorazmernosti bi morali biti ukrepi, postopki in pravna sredstva, namenjeni varstvu poslovnih skrivnosti, oblikovani tako, da bi izpolnili cilj nemoteno delujočega notranjega trga za raziskave in inovacije, zlasti z odvracanjem od protipravne pridobitve, razkritja in uporabe poslovne skrivnosti. Tako oblikovanje ukrepov, postopkov in pravnih sredstev ne bi smelo ogrozati ali zmanjševati temeljnih pravic in svoboščin ali interesov javnosti, kot so javna varnost, varstvo potrošnikov, javno zdravje in varstvo okolja, ter ne bi smelo posegati v mobilnost delavcev. Pri tem je cilj ukrepov, postopkov in pravnih sredstev iz te direktive zagotoviti, da pristojni sodni organi upoštevajo dejavnike, kot so vrednost poslovne skrivnosti, resnost ravnanja, katerega izid je protipravna pridobitev, uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti, in posledice takšnega ravnanja. Poskrbeti je treba tudi za to, da imajo pristojni sodni organi diskrecijsko pravico pri ugotavljanju interesov strank v sodnem postopku ter interesov tretjih oseb, med drugim tudi potrošnikov, kadar je to ustrezno.
- (22) Nemoteno delovanje notranjega trga bi bilo ogroženo, če bi se razpoložljivi ukrepi, postopki in pravna sredstva uporabljali za uresničevanje nelegitimnih namer, nezdržljivih s cilji te direktive. Zato je pomembno, da so sodni organi pooblaščen za sprejemanje ustreznih ukrepov v zvezi z neprimernim ravnanjem vlagateljev zahtevkov, ki ravnajo zlorabno ali slaboverno in vlagajo očitno neutemeljene zahtevke, na primer s ciljem nepoštena odložitve ali omejitve dostopa stranke, proti kateri je vložen zahtevek, do trga oziroma ustrahovanja ali nadlegovanja te stranke na kakšen drug način.
- (23) Zaradi pravne varnosti in ker se pričakuje, da zakoniti imetniki poslovnih skrivnosti skrbno ravnajo pri ohranjanju zaupnosti svojih dragocenih poslovnih skrivnosti in spremljanju njihove uporabe, je ustrezno, da se materialni zahtevki ali možnost vložitve tožb za varstvo poslovnih skrivnosti časovno omejijo. V nacionalnem pravu bi bilo treba tudi jasno in nedvoumno določiti, kdaj začne teči ta rok in pod kakšnimi pogoji se pretrga ali zadrži.
- (24) Možnost, da bi bila med sodnim postopkom izgubljena zaupnost poslovne skrivnosti, pogosto odvrne zakonite imetnike poslovnih skrivnosti od uvedbe sodnega postopka za varstvo njihovih poslovnih skrivnosti, kar ogroža učinkovitost predvidenih ukrepov, postopkov in pravnih sredstev. Zato je nujno določiti posebne zahteve, s katerimi bo zagotovljeno varstvo zaupnosti poslovne skrivnosti, ki je predmet spora, med sodnim postopkom, uvedenim za njeno varstvo, pri čemer je treba z ustreznimi zaščitnimi ukrepi zagotoviti pravico do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja. Takšno varstvo bi moralo ostati veljavno tudi po koncu sodnega postopka in dokler informacije, ki sestavljajo poslovno skrivnost, niso javno dostopne.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L 94, 28.3.2014, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

⁽³⁾ Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštinskih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

- (25) Take zahteve bi morale vključevati najmanj možnost, da se omeji krog oseb z dostopom do dokaznega gradiva ali zaslišanj, pri čemer je treba upoštevati, da bi vse take osebe morale zavezovati zahteve po varstvu zaupnosti, določene v tej direktivi, ter da se objavi samo tiste dele sodnih odločb, ki niso zaupni. Ocena narave informacij, ki so predmet spora, je med glavnimi cilji sodnega postopka, zato je v tem okviru zlasti pomembno zagotoviti učinkovito varstvo zaupnosti poslovne skrivnosti in spoštovanje pravice do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja za vse stranke v tem postopku. V omejenem krogu oseb bi tako morala biti vsaj ena fizična oseba iz vsake stranke ter odvetniki strank in po potrebi drugi zastopniki, ki so v skladu z nacionalnim pravom ustrezno usposobljeni za obrambo, zastopanje in delovanje v interesu stranke v sodnem postopku, zajetem v tej direktivi, pri čemer bi morali imeti vsi popoln dostop do zadevnega dokaznega gradiva in zaslišanj. Če je ena od strank pravna oseba, bi morala imeti ta stranka možnost, da predlaga fizično osebo oziroma fizične osebe, ki bi bile del tega kroga oseb, da bi bilo tako zagotovljeno ustrezno zastopanje te pravne osebe, pri čemer pa mora biti uveden ustrezn sodni nadzor, s katerim bi se preprečilo, da bi prišlo do poseganja v omejitve dostopa do dokaznega gradiva in zaslišanj. Taki zaščitni ukrepi se ne bi smeli razlagati, kot da od strank zahtevajo, da jih mora med sodnim postopkom zastopati odvetnik ali drug zastopnik, če nacionalno pravo ne zahteva takega zastopanja. Prav tako se ne bi smeli razlagati v smislu, da omejujejo pristojnost sodišč, da v skladu z veljavnimi pravili in praksami zadevne države članice odločijo, ali in v kolikšni meri bi morali ustrezn sodni delavci pri opravljanju svojih nalog imeti popoln dostop do dokaznega gradiva in zaslišanj.
- (26) Če tretja oseba protipravno pridobi, uporabi ali razkrije poslovno skrivnost, bi to lahko imelo uničujoče posledice za zakonitega imetnika poslovne skrivnosti, saj se po njenem javnem razkritju ne bi mogel več vrniti v položaj, v katerem je bil pred izgubo poslovne skrivnosti. Zato je nujno zagotoviti hitre, učinkovite in dostopnečasne ukrepe za takojšnje prenehanje protipravnega pridobivanja, uporabe ali razkrivanja poslovne skrivnosti, tudi kadar se uporablja za opravljanje storitev. Bistveno je, da so takšni ukrepi na voljo brez čakanja na meritorno odločitev, pri čemer je treba ustrezno spoštovati pravico do obrambe in načelo sorazmernosti ter ob upoštevanju značilnosti sporne zadeve. V nekaterih primerih bi morala obstajati možnost, da se domnevnemu kršitelju pod pogojem predložitve enega ali več jamstev dovoli, da še naprej uporablja poslovno skrivnost, zlasti če obstaja majhno tveganje, da bo postala javno dostopna. Morala bi obstajati tudi možnost zahtevati predložitev jamstva v višini, ki zadošča za kritje stroškov in škode, ki jih je zaradi neutemeljenega zahtevka utrpela stranka, proti kateri je bil vložen zahtevek, zlasti kadar bi zamuda v postopku zakonitemu imetniku poslovne skrivnosti povzročila nepopravljivo škodo.
- (27) Iz enakih razlogov je treba določiti tudi dokončne ukrepe za preprečitev nadaljnje protipravne uporabe ali razkrivanja poslovne skrivnosti, tudi če se uporablja za opravljanje storitev. Da bi bili taki ukrepi učinkoviti in sorazmerni, bi morali biti v primerih, ko okoliščine primera zahtevajo njihovo časovno omejitev, dovolj dolgotrajni, da se odpravi kakršna koli trgovska prednost, ki bi jo tretja oseba lahko pridobila na podlagi protipravne pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti. V vsakem primeru noben tovrsten ukrep ne bi smel biti izvršljiv, če bi bile informacije, ki so bile prvotno zajete v poslovni skrivnosti, javno dostopne iz razlogov, ki jih ni mogoče pripisati stranki, proti kateri je bil vložen zahtevek.
- (28) Lahko se zgodi, da bi bila poslovna skrivnost protipravno uporabljena za oblikovanje, proizvodnjo ali trženje blaga ali sestavin blaga, ki se lahko razširjajo po celotnem notranjem trgu, kar lahko škodi poslovnim interesom imetnika poslovne skrivnosti in delovanju notranjega trga. V takih primerih in če zadevna poslovna skrivnost precej vpliva na kakovost, vrednost ali ceno blaga, ki izhaja iz te protipravne uporabe, ali na znižanje stroškov, olajšanje ali pospešitev procesov proizvodnje ali trženja, je pomembno, da so sodni organi pooblaščen, da določijo učinkovite in ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se tega blaga ne da na trg ali da se ga umakne s trga. Glede na globalno naravo trgovine je treba poleg tega zagotoviti, da taki ukrepi vključujejo prepoved uvoza tega blaga v Unijo ali njegovega skladiščenja z namenom, da se ga ponudi ali da na trg. Ob upoštevanju načela sorazmernosti ni treba, da korektivni ukrepi nujno pomenijo uničenje blaga, če so na voljo druge smotrne rešitve, kot je odstranitev tiste lastnosti blaga, ki predstavlja kršitev, ali uporabo blaga zunaj trga, na primer s podaritvijo dobrodelnim organizacijam.
- (29) Oseba je lahko poslovno skrivnost prvotno pridobila v dobri veri in se šele pozneje, na primer ob prejemu obvestila od izvirnega imetnika poslovne skrivnosti, zavedala, da njeno poznavanje zadevne poslovne skrivnosti izhaja iz virov, ki to poslovno skrivnost uporabljajo ali razkrivajo protipravno. Da določeni korektivni ukrepi ali sodne odredbe v navedenih okoliščinah ne bi povzročali nesorazmerne škode tej osebi, bi morale države članice določiti možnost, da se v ustreznih primerih oškodovani osebi kot alternativni ukrep dodeli denarno

nadomestilo. Tako nadomestilo pa ne bi smelo presegati zneska avtorskih honorarjev ali licenčnin, ki bi jih bilo treba plačati za obdobje, v katerem bi izvirni imetnik poslovne skrivnosti lahko preprečil njeno uporabo, če bi zadevna oseba pridobila dovoljenje za uporabo zadevne poslovne skrivnosti. Če pa bi protipravna uporaba poslovne skrivnosti predstavljala drugo kršitev prava od tistih, ki so določene v tej direktivi, ali bi verjetno škodila potrošnikom, takšna protipravna uporaba ne bi smela biti dovoljena.

- (30) Da bi osebi, ki se zaveda ali bi se iz utemeljenih razlogov morala zavedati, da je protipravno pridobila, uporabila ali razkrila poslovno skrivnost, preprečili pridobitev koristi od takšnega ravnanja, in da bi oškodovanemu imetniku poslovne skrivnosti v največjem mogočem obsegu omogočili vrnitev v položaj, v katerem bi bil, če ne bi bilo navedenega protipravnega ravnanja, mu je treba zagotoviti primerno nadomestilo za škodo, ki jo je utrpel zaradi tega protipravnega ravnanja. Pri znesku odškodnine, ki se dodeli oškodovanemu imetniku poslovne skrivnosti, bi bilo treba upoštevati vse ustrezne vidike, kot so izguba dohodka imetnika poslovne skrivnosti ali neupravičeni dobiček kršitelja, ter, kadar je ustrezno, kakršno koli nepremoženjsko škodo, ki je bila povzročena imetniku poslovne skrivnosti. Namesto tega je mogoče, na primer kadar bi bilo zaradi nematerialne narave poslovne skrivnosti težko določiti znesek dejansko povzročene škode, znesek odškodnine izračunati iz elementov, kot so avtorski honorarji ali licenčnine, ki bi jih bilo treba plačati, če bi kršitelj zaprosil za dovoljenje za uporabo zadevne poslovne skrivnosti. Namen te alternativne možnosti ni uvesti obveznost določanja kaznovalnih odškodnin, temveč zagotoviti nadomestilo, ki temelji na objektivnih merilih in upošteva stroške, ki jih ima imetnik poslovne skrivnosti, na primer stroške za prepoznavanje in preiskovanje protipravnega ravnanja. Ta direktiva državam članicam ne bi smela preprečiti, da v svojem nacionalnem pravu določijo, da je v primeru, ko zaposleni delujejo nenamerno, njihova odškodninska odgovornost omejena.
- (31) Za dodatno odvrčanje prihodnjih kršiteljev in ozaveščanje širše javnosti je odločbe v primerih, povezanih s protipravno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovnih skrivnosti, koristno objaviti in, kadar je primerno, opazno oglaševati, pod pogojem, da s takšno objavo niso razkrite poslovne skrivnosti ali povzročena nesorazmerna škoda zasebnosti in ugledu fizičnih oseb.
- (32) Učinkovitost ukrepov, postopkov in pravnih sredstev, ki jih imajo na voljo imetniki poslovnih skrivnosti, bi se lahko zmanjšala, če ne bi bilo zagotovljeno izvrševanje relevantnih odločb, ki jih izdajo pristojni sodni organi. Zato je treba zagotoviti, da so ti organi ustrezno pooblašteni za izrekanje kazni.
- (33) Za olajšanje enotne uporabe ukrepov, postopkov in pravnih sredstev iz te direktive, je ustrezno vzpostaviti sistem za sodelovanje in izmenjavo informacij med državami članicami na eni strani ter med državami članicami in Komisijo na drugi, zlasti z vzpostavitvijo mreže kontaktnih oseb, ki jih določijo države članice. Komisija bi pri pregledu ali ti ukrepi izpolnjujejo zastavljeni cilj, morala, po potrebi s pomočjo Urada Evropske unije za intelektualno lastnino, preučiti tudi uporabo te direktive in učinkovitost sprejetih nacionalnih ukrepov.
- (34) V tej direktivi so spoštovane temeljne pravice in upoštevana načela, ki so priznana zlasti z Listino, predvsem pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, pravica do varstva osebnih podatkov, svoboda izražanja in obveščanja, svoboda izbire poklica in pravica do dela, svoboda gospodarske pobude, lastninska pravica, pravica do dobrega upravljanja, in še posebej pravica vpogleda v spise ob spoštovanju poslovne tajnosti, pravica do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča ter pravica do obrambe.
- (35) Pomembno je, da se spoštujejo pravice do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja in varstva osebnih podatkov vseh oseb, katerih osebne podatke lahko imetnik poslovne skrivnosti obdela, ko sprejema ukrepe za zaščito poslovne skrivnosti, ali vseh oseb, udeleženih v sodnem postopku v zvezi s protipravno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovnih skrivnosti iz te direktive in katerih osebni podatki se obdelujejo. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES⁽¹⁾ ureja obdelavo osebnih podatkov, ki se izvaja v državah članicah v okviru te direktive in pod nadzorom pristojnih organov držav članic, zlasti javnih neodvisnih organov, ki jih imenujejo države članice. Ta direktiva zato ne bi smela vplivati na pravice in obveznosti iz Direktive 95/46/ES,

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

zlasti pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, da dostopa do svojih osebnih podatkov, ki se obdelujejo, in doseže popravek, izbris ali blokiranje podatkov, kadar so nepopolni ali nenatančni, kadar je to ustrezno pa tudi na obveznost obdelave občutljivih podatkov v skladu s členom 8(5) Direktive 95/46/ES.

- (36) Ker cilja te direktive, tj. doseči nemoteno delujoč notranji trg z vzpostavitvijo zadostne in primerljive ravni pravnega varstva na celotnem notranjem trgu za primere protipravne pridobitve, uporabe ali razkritja poslovnih skrivnosti, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (37) Namen te direktive ni uvedba harmoniziranih pravil za pravosodno sodelovanje, pristojnost, priznavanje in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ali ukvarjanje s pravom, ki se uporablja. Te zadeve na splošno urejajo drugi akti Unije, ki bi se morali na področju, ki ga ureja ta direktiva, načeloma še naprej enakovredno uporabljati.
- (38) Ta direktiva ne bi smela vplivati na uporabo pravil konkurenčnega prava, zlasti členov 101 in 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Ukrepi, postopki in pravna sredstva iz te direktive se ne bi smeli uporabljati za protipravno omejevanje konkurence na način, ki je v nasprotju s PDEU.
- (39) Ta direktiva ne bi smela vplivati na uporabo katerega koli drugega relevantnega prava na drugih področjih, vključno s pravicami intelektualne lastnine in pogodbenim pravom. Vendar pa ima ob prekrivanju področja uporabe Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES ⁽¹⁾ in področja uporabe te direktive, ta direktiva prednost kot *lex specialis*.
- (40) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ki je mnenje podal 12. marca 2014 –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

Predmet urejanja in področje uporabe

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa pravila za varstvo pred protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem poslovnih skrivnosti.

Države članice lahko v skladu z določbami PDEU zagotovijo obsežnejše varstvo pred protipravno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovnih skrivnosti, kot ga določa ta direktiva, pod pogojem, da zagotovijo skladnost s členi 3, 5, 6, členom 7(1), členom 8, drugim pododstavkom člena 9(1), členom 9(3) in (4), členom 10(2), členoma 11 in 13 ter členom 15(3).

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL L 157, 30.4.2004, str. 45).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

2. Ta direktiva ne vpliva na:
- (a) uresničevanje pravice do svobode izražanja in obveščanja, kot je določena v Listini, vključno s spoštovanjem svobode in pluralnosti medijev;
 - (b) uporabo pravil Unije ali nacionalnih pravil, ki od imetnikov poslovnih skrivnosti zahtevajo, da zaradi javnega interesa javnosti ali upravnim ali sodnim organom zaradi opravljanja njihovih nalog razkrijejo informacije, vključno s poslovnimi skrivnostmi;
 - (c) uporabo pravil Unije ali nacionalnih pravil, ki od institucij ali organov Unije ali nacionalnih javnih organov zahtevajo ali jim dovoljujejo, da razkrijejo informacije, ki so jih predložila podjetja in ki jih te institucije ali organi hranijo na podlagi in v skladu z obveznostmi in posebnimi pravicami, določenimi v pravu Unije ali nacionalnem pravu;
 - (d) avtonomijo socialnih partnerjev in njihovo pravico do sklepanja kolektivnih pogodb v skladu s pravom Unije in nacionalnimi pravi in praksami.
3. Nobena določba te uredbe ne more biti podlaga za omejevanje mobilnosti zaposlenih. Zlasti pa ta direktiva v zvezi z izvajanjem takšne mobilnosti ne more biti podlaga za to, da se:
- (a) zaposlenim omeji uporaba informacij, ki niso poslovna skrivnost, kot je opredeljena v točki 1 člena 2;
 - (b) zaposlenim omeji uporaba njihovih izkušenj in znanja ter spretnosti, ki so jih pošteno pridobili v okviru običajnih službenih nalog;
 - (c) za zaposlene v njihovih pogodbah o zaposlitvi dodajo omejitve, ki niso določene v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom.

Člen 2

Opredeelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „poslovna skrivnost“ pomeni informacijo, ki izpolnjuje vse naslednje zahteve:
 - (a) je skrivnost v smislu, da kot celota ali v natančni konfiguraciji in sestavi njenih komponent ni splošno znana ali lahko dosegljiva osebam v krogih, ki se običajno ukvarjajo s to vrsto informacij;
 - (b) ima tržno vrednost, ker je skrivnost;
 - (c) v danih okoliščinah je oseba, ki ima zakoniti nadzor nad to informacijo, razumno ukrepala, da jo ohrani kot skrivnost;
2. „imetnik poslovne skrivnosti“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki ima zakoniti nadzor nad poslovno skrivnostjo;
3. „kršitelj“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki je protipravno pridobila, uporabila ali razkrila poslovno skrivnost;
4. „blago, ki je predmet kršitve“ pomeni blago, k obliki, značilnostim, delovanju, procesu proizvodnje ali trženju katerega je znatno prispevala protipravna pridobitev, uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti.

POGLAVJE II

Pridobitev, uporaba in razkritje poslovnih skrivnosti

Člen 3

Zakonita pridobitev, uporaba in razkritje poslovne skrivnosti

1. Pridobitev poslovne skrivnosti šteje za zakonito, kadar se poslovna skrivnost pridobi na katerega koli od naslednjih načinov:
 - (a) z neodvisnim odkritjem ali stvaritvijo;
 - (b) z opazovanjem, preučevanjem, razstavljanjem na sestavne dele ali preskušanjem izdelka ali predmeta, ki je bil dan na voljo javnosti ali ki ga ima v zakoniti posesti pridobitelj informacije, katerega ne zavezuje nobena pravno veljavna dolžnost omejitve pridobitve poslovne skrivnosti;
 - (c) z uresničevanjem pravice delavcev ali predstavnikov delavcev do obveščenosti in posvetovanja v skladu s pravom Unije in nacionalnimi pravi in praksami;
 - (d) z vsako drugo prakso, ki je v danih okoliščinah skladna s poštenimi poslovnimi praksami.
2. Pridobitev, uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti štejejo za zakonite, če takšno pridobitev, uporabo ali razkritje zahteva ali dovoljuje pravo Unije ali nacionalno pravo.

Člen 4

Protipravna pridobitev, uporaba in razkritje poslovnih skrivnosti

1. Države članice zagotovijo, da imajo imetniki poslovne skrivnosti pravico vložiti zahtevek za uporabo ukrepov, postopkov in pravnih sredstev iz te direktive, da preprečijo protipravno pridobitev, uporabo ali razkritje svoje poslovne skrivnosti ali prejmejo nadomestilo.
2. Pridobitev poslovne skrivnosti brez privolitve imetnika poslovne skrivnosti šteje za protipravno, če se izvede z:
 - (a) nedovoljenim dostopom do katerih koli dokumentov, predmetov, gradiva, vsebin ali elektronskih datotek, ki so pod zakonitim nadzorom imetnika poslovne skrivnosti in vsebujejo poslovno skrivnost ali je iz njih mogoče dognati poslovno skrivnost, ali prisvojitvijo ali kopiranjem navedenih dokumentov, predmetov, gradiva, vsebin ali elektronskih datotek;
 - (b) vsakim drugim ravnanjem, za katerega se v danih okoliščinah šteje, da je v nasprotju s poštenimi poslovnimi praksami.
3. Uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti šteje za protipravno, če poslovno skrivnost brez privolitve njenega imetnika uporabi ali razkrije oseba, ki izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:
 - (a) poslovno skrivnost je pridobila protipravno;
 - (b) krši sporazum o zaupnosti ali katero koli drugo dolžnost molčečnosti v zvezi s poslovno skrivnostjo;
 - (c) krši pogodbeno ali katero koli drugo dolžnost omejitve uporabe poslovne skrivnosti.
4. Pridobitev, uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti šteje za protipravno tudi, če je oseba v času pridobitve, uporabe ali razkritja vedela ali bi morala v danih okoliščinah vedeti, da je bila poslovna skrivnost neposredno ali posredno pridobljena od druge osebe, ki je poslovno skrivnost uporabljala ali razkrila protipravno v smislu odstavka 3.

5. Proizvodnja, ponujanje ali dajanje na trg blaga, ki je predmet kršitve, oziroma njegovo uvažanje, izvažanje ali skladiščenje v te namene prav tako štejejo za protipravno uporabo poslovne skrivnosti, kadar je oseba, ki opravlja tovrstne dejavnosti, vedela ali bi v danih okoliščinah morala vedeti, da je bila poslovna skrivnost uporabljena protipravno v smislu odstavka 3.

Člen 5

Izjeme

Države članice zagotovijo, da se zahtevek za uporabo ukrepov, postopkov in pravnih sredstev iz te direktive zavrne, kadar se poslovna skrivnost domnevno pridobi, uporabi ali razkrije v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) pri uresničevanju pravice do svobode izražanja in obveščanja, kot je določeno v Listini, vključno s spoštovanjem svobode in pluralnosti medijev;
- (b) pri razkritju zlorabe, kršitve ali nezakonite dejavnosti, če je stranka, proti kateri je bil vložen zahtevek, ravnala z namenom zaščite splošnega javnega interesa;
- (c) če so poslovno skrivnost razkrili delavci svojim predstavnikom v okviru zakonitega opravljanja nalog teh predstavnikov v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, če je bilo tako razkritje nujno zaradi navedenega opravljanja nalog;
- (d) z namenom zaščite legitimnega interesa, ki ga priznava pravo Unije ali nacionalno pravo.

POGLAVJE III

Ukrepi, postopki in pravna sredstva

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 6

Splošna obveznost

1. Države članice določijo ukrepe, postopke in pravna sredstva, ki so potrebni, da se zagotovi razpoložljivost civilno-pravnih sredstev zoper protipravno pridobitev, uporabo in razkritje poslovnih skrivnosti.
2. Ukrepi, postopki in pravna sredstva iz odstavka 1:
 - (a) so pošteni in pravični;
 - (b) niso po nepotrebnem zapleteni ali dragi, ne postavljajo nerazumnih rokov oziroma ne povzročajo neupravičenih zamud in
 - (c) so učinkoviti in odvrtačilni.

Člen 7

Sorazmernost in zloraba postopka

1. Ukrepi, postopki in pravna sredstva, kot so določeni s to direktivo, se uporabljajo na način, ki:
 - (a) je sorazmeren;
 - (b) ne ustvarja ovir za zakonito trgovino na notranjem trgu ter
 - (c) določa zaščitne ukrepe pred njihovo zlorabo.

2. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi, kadar je zahtev v zvezi s protipravno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovne skrivnosti očitno neutemeljen in je ugotovljeno, da je vlagatelj zahtevka sodni postopek začel z zlorabo ali v slabi veri, na zahtevo stranke, proti kateri je bil vložen zahtev, uporabijo ustrezne ukrepe, kot so določeni v nacionalnem pravu. Taki ukrepi lahko po potrebi vključujejo dodelitev odškodnine stranki, proti kateri je bil vložen zahtev, uvedbo sankcij proti vlagatelju zahtevka ali odreditev razširjanja informacij v zvezi z odločbo, kot to določa člen 15.

Države članice lahko določijo, da so ukrepi iz prvega pododstavka predmet ločenega sodnega postopka.

Člen 8

Zastaralni rok

1. Države članice v skladu s tem členom določijo pravila o zastaralnih rokih, ki se uporabljajo za materialne zahtevke in tožbe za uporabo ukrepov, postopkov in pravnih sredstev iz te direktive.

V pravilih iz prvega pododstavka določijo začetek teka in trajanje zastaralnega roka ter okoliščine, v katerih se zastaralni rok pretrga ali zadrži.

2. Trajanje tega zastaralnega roka ni daljše od šestih let.

Člen 9

Ohranitev zaupnosti poslovne skrivnosti med sodnim postopkom

1. Države članice zagotovijo, da strankam v postopku, njihovim odvetnikom ali drugim zastopnikom, sodnim delavcem, pričam, sodnim izvedencem in vsem drugim osebam, ki so udeležene v sodnem postopku v zvezi s protipravno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovne skrivnosti ali ki imajo dostop do dokumentov, ki so del navedenega sodnega postopka, ni dovoljeno uporabiti ali razkriti nobene poslovne skrivnosti ali domnevne poslovne skrivnosti, ki so jo pristojni sodni organi kot odziv na ustrezno utemeljen zahtev zainteresirane strani opredelili kot zaupno in s katero so bili seznanjeni na podlagi takšne udeležbe v postopku ali dostopa. V zvezi s tem lahko države članice pristojnim sodnim organom dovolijo tudi, da ukrepajo na lastno pobudo.

Obveznost iz prvega pododstavka ostane veljavna po zaključku sodnega postopka. Vendar takšna obveznost preneha v kateri koli od naslednjih okoliščin:

- (a) kadar se s pravnomočno odločbo ugotovi, da domnevna poslovna skrivnost ne izpolnjuje zahtev iz točke 1 člena 2, ali
- (b) kadar sčasoma zadevna informacija postane splošno znana ali lahko dosegljiva osebam v krogih, ki se običajno ukvarjajo s to vrsto informacij.

2. Države članice zagotovijo tudi, da lahko pristojni sodni organi na podlagi ustrezno utemeljenega zahtevka ene od strank v postopku sprejmejo posebne ukrepe, ki so potrebni za ohranitev zaupnosti katere koli poslovne skrivnosti ali domnevne poslovne skrivnosti, ki je bila uporabljena ali omenjena med sodnim postopkom v zvezi s protipravno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovne skrivnosti. Države članice lahko pristojnim sodnim organom dovolijo tudi, da takšne ukrepe sprejmejo na lastno pobudo.

Ukrepi iz prvega pododstavka vključujejo vsaj možnost:

- (a) delne ali popolne omejitve dostopa omejenega števila oseb do katerega koli dokumenta, ki vsebuje poslovne skrivnosti ali domnevne poslovne skrivnosti in ga predložijo stranke v postopku ali tretje osebe;

- (b) omejitve dostopa do zaslišanj, na katerih lahko pride do razkritja poslovnih skrivnosti ali domnevnih poslovnih skrivnosti, in ustreznih zapisnikov ali dobesednih zapisov teh zaslišanj na omejeno število oseb;
- (c) drugim osebam, ki ne spadajo v okvir omejenega števila oseb iz točk (a) in (b), dati na voljo nezaupno različico katere koli sodne odločbe, iz katere so bili odstranjeni odlomki, ki vsebujejo poslovne skrivnosti, oziroma so bili ti odlomki prekriti.

Število oseb iz točk (a) in (b) drugega pododstavka je le tolikšno, kot je potrebno, da se zagotovi spoštovanje pravice strank v sodnem postopku do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja za stranke v postopku, in vključuje najmanj eno fizično osebo vsake stranke in odvetnike ali druge zastopnike strank v sodnem postopku.

- 3. Pristojni sodni organi pri odločanju o ukrepih iz odstavka 2 ter pri oceni njihove sorazmernosti upoštevajo potrebo po spoštovanju pravice do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja, legitimne interese strank v postopku in, kadar je ustrezno, tretjih oseb ter kakršno koli morebitno škodo, ki izhaja iz odreditve takšnih ukrepov ali njihove zavrnitve in je povzročena kateri koli od strank v postopku in, kadar je ustrezno, tretjim osebam.
- 4. Vsaka obdelava osebnih podatkov na podlagi odstavkov 1, 2 ali 3 se izvaja v skladu z Direktivo 95/46/ES.

Oddelek 2

Začasni ukrepi in ukrepi zavarovanja

Člen 10

Začasni ukrepi in ukrepi zavarovanja

- 1. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi na zahtevo imetnika poslovne skrivnosti odredijo zoper domnevnega kršitelja enega ali več naslednjih začasnih ukrepov in ukrepov zavarovanja:
 - (a) začasno prenehanje oziroma začasna prepoved uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti;
 - (b) prepoved proizvodnje, ponujanja, dajanja na trg ali uporabe blaga, ki je predmet kršitve, ali njegovega uvoza, izvoza ali skladiščenja za navedene namene;
 - (c) zaseg ali izročitev blaga, ki je domnevno predmet kršitve, vključno z uvoženim blagom, da se prepreči njegov vstop na trg ali razširjanje na trgu.
- 2. Države članice zagotovijo, da lahko sodni organi namesto ukrepov iz odstavka 1 zahtevajo, da je treba za nadaljevanje domnevne protipravne uporabe poslovne skrivnosti predložiti eno ali več jamstev, s katerimi se zagotovi nadomestilo imetniku poslovne skrivnosti. Razkritje poslovne skrivnosti proti predložitvi jamstva ni dovoljeno.

Člen 11

Pogoji za vložitev zahtevka in zaščitni ukrepi

- 1. Države članice zagotovijo, da so pristojni sodni organi v zvezi z ukrepi iz člena 10 s strani vlagatelja zahtevka pooblaščen zahtevati predložitev dokazov, za katere se razumno šteje, da so razpoložljivi, da bi se lahko z zadostno stopnjo gotovosti prepričali, da:
 - (a) poslovna skrivnost obstaja;

- (b) je vlagatelj zahtevka imetnik poslovne skrivnosti in
- (c) je bila poslovna skrivnost pridobljena protipravno, se protipravno uporablja ali razkriva, oziroma obstaja neposredna nevarnost, da bo poslovna skrivnost protipravno pridobljena, uporabljena ali razkrita.

2. Države članice zagotovijo, da so pristojni sodni organi pri odločanju o ugoditvi zahtevku ali njegovi zavrnitvi in pri oceni njegove sorazmernosti zavezani upoštevati posebne okoliščine primera, vključno, kjer je primerno:

- (a) vrednost in druge posebne značilnosti poslovne skrivnosti;
- (b) ukrepe, sprejete za varstvo poslovne skrivnosti;
- (c) ravnanje stranke, proti kateri je bil vložen zahtevek, pri pridobitvi, uporabi ali razkritju poslovne skrivnosti;
- (d) učinek protipravne uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti;
- (e) legitimne interese strank v postopku in učinek, ki bi ga odreditev ali zavrnitev ukrepov lahko imela na stranke v postopku;
- (f) legitimne interese tretjih oseb;
- (g) javni interes ter
- (h) varstvo temeljnih pravic.

3. Države članice zagotovijo, da se ukrepi iz člena 10 na zahtevo stranke, proti kateri je bil vložen zahtevek, bodisi razveljavijo bodisi kako drugače prenehajo veljati, če:

- (a) vlagatelj zahtevka ne začne sodnega postopka, ki se konča z meritorno odločbo pristojnega sodnega organa, in sicer v razumnem roku, ki ga določi sodni organ, ki odredi ukrepe, kadar pravo države članice to dovoljuje; če takšen rok ni predpisan, pa v roku največ 20 delovnih dni ali 31 koledarskih dni, kar se izteče pozneje, ali
- (b) zadevne informacije ne izpolnjujejo več zahtev iz točke 1 člena 2, razlogov za to pa ni mogoče pripisati stranki, proti kateri je vložen zahtevek.

4. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi za ukrepe iz člena 10 določijo pogoj, da mora vlagatelj zahtevka predložiti ustrezno varščino ali enakovredno jamstvo, s čimer se zagotovi nadomestilo za kakršno koli škodo, ki jo je utrpela stranka, proti kateri je bil vložen zahtevek, in, kadar je to ustrezno, katera koli druga oseba, ki jo prizadenejo ukrepi.

5. Kadar se ukrepi iz člena 10 razveljavijo na podlagi točke (a) odstavka 3, kadar zapadejo zaradi katerega koli dejanja ali opustitve dejanja vlagatelja zahtevka ali kadar je naknadno ugotovljeno, da protipravne pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti ali grožnje takega ravnanja ni bilo, so pristojni sodni organi pooblaščen, da na zahtevo stranke, proti kateri je bil vložen zahtevek, ali oškodovane tretje osebe vlagatelju zahtevka naložijo, naj stranki, proti kateri je bil vložen zahtevek, ali oškodovani tretji osebi zagotovi ustrezno nadomestilo za škodo, ki so jo povzročili navedeni ukrepi.

Države članice lahko določijo, da je zahtevek za nadomestilo iz prvega pododstavka predmet ločenega sodnega postopka.

Oddelek 3

Ukrepi, ki izhajajo iz meritorne odločbe

Člen 12

Sodne odredbe in korektivni ukrepi

1. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi, kadar se v meritorni sodni odločbi ugotovi protipravna pridobitev, uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti, na zahtevo vlagatelja zahtevka zoper kršitelja odredijo enega ali več naslednjih ukrepov:

- (a) prenehanje oziroma prepoved uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti;
- (b) prepoved proizvodnje, ponujanja, dajanja na trg ali uporabe blaga, ki je predmet kršitve, ali njegovega uvoza, izvoza ali skladiščenja za navedene namene;
- (c) sprejetje ustreznih korektivnih ukrepov v zvezi z blagom, ki je predmet kršitve;
- (d) uničenje celote ali dela katerega koli dokumenta, predmeta, gradiva, vsebine ali elektronske datoteke, ki vsebuje poslovno skrivnost ali ki je sam po sebi poslovna skrivnost, ali po potrebi predajo celote ali dela teh dokumentov, predmetov, gradiva, vsebine ali elektronskih datotek vlagatelju zahtevka.

2. Korektivni ukrepi iz točke (c) odstavka 1 zajemajo:

- (a) odpoklic blaga, ki je predmet kršitve, s trga;
- (b) odstranitev lastnosti, ki je bila pridobljena s kršitvijo, z blaga, ki je predmet kršitve;
- (c) uničenje blaga, ki je predmet kršitve, ali po potrebi njegov umik s trga, če umik ne ogrozi varstva zadevne poslovne skrivnosti.

3. Države članice lahko določijo, da lahko njihovi pristojni sodni organi ob odreditvi umika blaga, ki je predmet kršitve, s trga, na zahtevo imetnika poslovne skrivnosti odredijo tudi, da je treba blago predati imetniku ali dobrodelnim organizacijam.

4. Pristojni sodni organi odredijo, da se ukrepi iz točk (c) in (d) odstavka 1 izvedejo na stroške kršitelja, razen če obstajajo posebni razlogi, da se to ne stori. Ti ukrepi ne posegajo v morebitno odškodnino, ki jo je treba plačati imetniku poslovne skrivnosti zaradi protipravne pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti.

Člen 13

Pogoji za vložitev zahtevka, zaščitni ukrepi in alternativni ukrepi

1. Države članice zagotovijo, da so pristojni sodni organi pri obravnavanju zahtevka za sprejetje sodnih odredb in korektivnih ukrepov iz člena 12 ter pri oceni njihove sorazmernosti zavezani upoštevati posebne okoliščine primera, vključno, kjer je primerno:

- (a) vrednost ali druge posebne značilnosti poslovne skrivnosti;
- (b) ukrepe, sprejete za varstvo poslovne skrivnosti;

- (c) ravnanje kršitelja pri pridobitvi, uporabi ali razkritju poslovne skrivnosti;
- (d) učinek protipravne uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti;
- (e) legitimne interese strank v postopku in učinek, ki bi ga odreditev ukrepov ali njihova zavrnitev lahko imela na stranke v postopku;
- (f) legitimne interese tretjih oseb;
- (g) javni interes ter
- (h) varstvo temeljnih pravic.

Kadar pristojni sodni organi omejijo trajanje ukrepov iz točk (a) in (b) člena 12(1), mora takšno trajanje zadoščati za odpravo kakršne koli tržne ali gospodarske prednosti, ki bi jo kršitelj lahko imel zaradi protipravne pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti.

2. Države članice zagotovijo, da se ukrepi iz točk (a) in (b) člena 12(1) na zahtevo stranke, proti kateri je bil vložen zahtevek, bodisi razveljavijo bodisi kako drugače prenehajo veljati, če v tem času zadevne informacije ne izpolnjujejo več zahtev iz točke 1 člena 2, razlogov za to pa ni mogoče neposredno ali posredno pripisati stranki, proti kateri je bil vložen zahtevek.

3. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi na zahtevo osebe, za katero bodo veljali ukrepi iz člena 12, odredijo, da se namesto uporabe navedenih ukrepov oškodovani stranki plača denarno nadomestilo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) zadevna oseba ob uporabi ali razkritju ni niti vedela niti v teh okoliščinah ni mogla vedeti, da je bila poslovna skrivnost pridobljena od druge osebe, ki je poslovno skrivnost protipravno uporabljala ali razkrila;
- (b) izvajanje zadevnih ukrepov bi tej osebi povzročilo nesorazmerno veliko škodo, ter
- (c) denarno nadomestilo oškodovani stranki v razumni meri zadostuje.

Kadar se namesto odredbe ukrepov iz točk (a) in (b) člena 12(1) odredi denarno nadomestilo, to ne sme presegati zneska avtorskih honorarjev ali licenčnin, ki bi jih bilo treba plačati, če bi navedena oseba zaprosila za dovoljenje za uporabo zadevne poslovne skrivnosti, in sicer za obdobje, med katerim bi lahko bila uporaba poslovne skrivnosti prepovedana.

Člen 14

Odškodnina

1. Države članice zagotovijo, da pristojni sodni organi na zahtevo oškodovane stranke kršitelju, ki je vedel ali bi moral vedeti, da je protipravno pridobil, uporabil ali razkril poslovno skrivnost, odredijo, da imetniku poslovne skrivnosti plača odškodnino, ki ustreza dejanski škodi, ki jo je utrpel zaradi protipravne pridobitve poslovne skrivnosti, njene uporabe ali razkritja.

Države članice lahko omejijo odškodninsko odgovornost zaposlenih do svojih delodajalcev zaradi protipravne pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti delodajalca, če tega ne storijo namenoma.

2. Pri določanju višine odškodnine iz odstavka 1 pristojni sodni organi upoštevajo vse ustrezne dejavnike, kot so negativne gospodarske posledice, vključno z izgubo dobička, ki jih je utrpela oškodovana stranka, morebitni neupravičeno pridobljeni dobiček kršilca in, v ustreznih primerih, neekonomske dejavnike, kot je nepremoženjska škoda, ki jo je zaradi protipravne pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti utrpel imetnik poslovne skrivnosti.

Namesto tega, lahko pristojni sodni organi v ustreznih primerih odškodnino določijo kot pavšalni znesek na podlagi elementov, kot so najmanj znesek avtorskih honorarjev ali licenčnin, ki bi jih bilo treba plačati, če bi kršitelj zaprosil za dovoljenje za uporabo zadevne poslovne skrivnosti.

Člen 15

Objava sodnih odločb

1. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi v sodnem postopku, ki se začne zaradi protipravne pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti, na zahtevo vlagatelja zahtevka in na stroške kršitelja določijo ustrezne ukrepe za razširjanje informacij v zvezi z odločbo, vključno z njeno celotno ali delno objavo.
2. Vsak ukrep iz odstavka 1 tega člena mora ohraniti zaupnost poslovnih skrivnosti, kot je določeno v členu 9.
3. Pristojni sodni organi pri odločanju o odredbi ukrepa iz odstavka 1 in pri presoji njegove sorazmernosti upoštevajo, kjer je primerno, vrednost poslovne skrivnosti, ravnanje kršitelja pri pridobitvi, uporabi ali razkritju poslovne skrivnosti, učinek protipravne uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti in verjetnost, da bo kršitelj še naprej protipravno uporabljal ali razkrival poslovno skrivnost.

Pristojni sodni organi poleg tega upoštevajo, ali bi informacije o kršitelju omogočile identifikacijo fizične osebe in, ali bi bila v takšnem primeru objava navedenih informacij upravičena, zlasti ob upoštevanju morebitne škode, ki jo takšen ukrep lahko povzroči zasebnosti in ugledu kršitelja.

POGLAVJE IV

Sankcije, poročanje in končne določbe

Člen 16

Sankcije zaradi neizpolnjevanja te direktive

Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi kateri koli osebi, ki ne izpolnjuje ali ne želi izpolniti katerega koli ukrepa, sprejetega v skladu s členi 9, 10 in 12, naložijo sankcije.

Predpisane sankcije vključujejo možnost naložitve ponavljajočih se denarnih kazni v primeru neizpolnjevanja ukrepa, sprejetega v skladu s členoma 10 in 12.

Predpisane sankcije so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 17

Izmenjava informacij in kontaktne osebe

Za spodbujanje sodelovanja, vključno z izmenjavo informacij, med državami članicami ter med državami članicami in Komisijo vsaka država članica imenuje eno ali več nacionalnih kontaktnih oseb za vprašanja, ki se nanašajo na izvajanje ukrepov, določenih v tej direktivi. Podrobne podatke o nacionalni kontaktni osebi oziroma nacionalnih kontaktnih osebah sporoči drugim državam članicam in Komisiji.

Člen 18

Poročila

1. Urad Evropske unije za intelektualno lastnino v okviru dejavnosti Evropskega opazovalnega urada za kršitve pravic intelektualne lastnine do 9. junija 2021 pripravi začetno poročilo o trendih pravnih postopkov v zvezi s protipravno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovne skrivnosti na podlagi uporabe te direktive.
2. Komisija do 9. junija 2022 pripravi vmesno poročilo o uporabi te direktive ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. V tem poročilu ustrezno upošteva poročilo iz odstavka 1.

V vmesnem poročilu se preuči zlasti morebitne učinke uporabe te direktive na raziskave in inovacije, mobilnost zaposlenih in uresničevanje pravice do svobode izražanja in obveščanja.

3. Komisija do 9. junija 2026 opravi oceno učinka te direktive ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo.

Člen 19

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 9. junija 2018. Komisiji takoj sporočijo besedila teh predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 20

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 21

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 8. junija 2016

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

A.G. KOENDERS

II

(Nezakonodajni akti)

MEDNARODNI SPORAZUMI

SKLEP SVETA (EU) 2016/944

z dne 6. junija 2016

o sklenitvi Sporazuma o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Korejo na drugi strani, na področju globalnega satelitskega navigacijskega sistema za civilno uporabo

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 172 v povezavi s členom 218(6)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s Sklepom Sveta 2006/700/ES ⁽²⁾ je bil 9. septembra 2006 s pridržkom njegove poznejše sklenitve podpisan Sporazum o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Korejo na drugi strani, na področju globalnega satelitskega navigacijskega sistema za civilno uporabo ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum).
- (2) Namen Sporazuma je spodbuditi, olajšati in okrepiti sodelovanje med pogodbenicami na področju civilne globalne satelitske navigacije.
- (3) Stališče Unije v okviru odbora, ustanovljenega v skladu s členom 14 Sporazuma (v nadaljnjem besedilu: odbor), sprejme Svet na predlog Komisije, če je odbor pozvan, naj sprejme akte, ki imajo pravne učinke, ali sklepe, s katerimi se izvajanje Sporazuma začasno prekine.
- (4) Poleg tega bi morala Komisija glede zadev, ki nimajo pravnih učinkov in jih mora obravnavati odbor, usklajevati stališče Unije z državami članicami.
- (5) Sporazum bi bilo treba odobriti v imenu Evropske unije –

⁽¹⁾ Odobritev z dne 10. maja 2016 (še ni objavljena v Uradnem listu).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2006/700/ES z dne 1. septembra 2006 o podpisu, v imenu Skupnosti, Sporazuma o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Korejo na drugi strani, na področju globalnega satelitskega navigacijskega sistema (GNSS) za civilno uporabo (UL L 288, 19.10.2006, str. 30).

⁽³⁾ Sporazum o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Korejo na drugi strani, na področju globalnega satelitskega navigacijskega sistema za civilno uporabo (UL L 288, 19.10.2006, str. 31).

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sporazum o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Korejo na drugi strani, na področju globalnega satelitskega navigacijskega sistema za civilno uporabo, se odobri v imenu Evropske unije ⁽¹⁾.

Člen 2

Predsednik Sveta imenuje osebo, pooblaščen, da v imenu Evropske unije pošlje uradno obvestilo iz člena 18(1) Sporazuma ⁽²⁾, s čimer se izrazi soglasje Evropske unije, da jo Sporazum zavezuje, in posreduje naslednje uradno obvestilo:

„Evropska unija je zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe 1. decembra 2009 nadomestila in pravno nasledila Evropsko skupnost in od tega dne izvršuje vse pravice in prevzema vse obveznosti Evropske skupnosti. Zato se v besedilu Sporazuma vsa sklicevanja na ‚Evropsko skupnost‘ razumejo kot sklicevanja na ‚Evropsko unijo‘.“

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Luxembourggu, 6. junija 2016

Za Svet
Predsednik
H.G.J. KAMP

⁽¹⁾ Besedilo je bilo objavljeno v UL L 288, 19.10.2006, str. 31, skupaj s sklepom o podpisu.

⁽²⁾ Generalni sekretariat Sveta v *Uradnem listu Evropske unije* objavi datum začetka veljavnosti Sporazuma.

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/945

z dne 14. junija 2016

o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Izvedbene uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.
- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevniških podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 14. junija 2016

Za Komisijo

V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 671.

⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	MA	132,8
	TR	69,0
	ZZ	100,9
0709 93 10	TR	148,7
	ZZ	148,7
0805 50 10	AR	160,2
	MA	179,9
	TR	157,0
	ZA	176,3
0808 10 80	ZZ	168,4
	AR	122,6
	BR	108,7
	CL	138,7
	CN	102,3
	NZ	150,1
	US	185,9
	ZA	115,7
	ZZ	132,0
	0809 10 00	TR
ZZ		259,2
0809 29 00	TR	472,5
	US	888,6
	ZZ	680,6
0809 30 10, 0809 30 90	TR	107,9
	ZZ	107,9

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (EU) št. 1106/2012 z dne 27. novembra 2012 o izvajanju Uredbe (ES) št. 471/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o statistiki Skupnosti o zunanji trgovini z državami nečlanici v zvezi s posodabljanjem nomenklature držav in ozemelj (UL L 328, 28.11.2012, str. 7). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

SKLEPI

SKLEP SVETA (EU) 2016/946

z dne 9. junija 2016

o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Švedske v skladu s členom 9 Sklepa (EU) 2015/1523 in členom 9 Sklepa (EU) 2015/1601 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 78(3) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 78(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) lahko Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom v primeru izrednih razmer v eni ali več državah članicah zaradi nenadnega prihoda državljanov tretjih držav sprejme začasne ukrepe v korist zadevnih držav članic.
- (2) V skladu s členom 80 PDEU velja za politike Unije glede mejne kontrole, azila in priseljevanja ter njihovo izvajanje načelo solidarnosti in pravične delitve odgovornosti med državami članicami, akti Unije, sprejeti na tem področju, pa morajo vsebovati ustrezne ukrepe za uveljavitev tega načela.
- (3) Na podlagi člena 78(3) PDEU je Svet sprejel dva sklepa o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije. V skladu s Sklepom Sveta (EU) 2015/1523 ⁽²⁾ naj bi 40 000 prosilcev za mednarodno zaščito premestili iz Italije in Grčije v druge države članice. V skladu s Sklepom Sveta (EU) 2015/1601 ⁽³⁾ naj bi 120 000 prosilcev za mednarodno zaščito premestili iz Italije in Grčije v druge države članice.
- (4) Člen 9 Sklepa (EU) 2015/1523 in člen 9 Sklepa (EU) 2015/1601 določata, da lahko v primeru izrednih razmer v državi članici zaradi nenadnega prihoda državljanov tretjih držav Svet v skladu s členom 78(3) PDEU na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom sprejme začasne ukrepe v korist zadevne države članice. Takšni ukrepi lahko, če je to ustrezno, vključujejo odložitev sodelovanja zadevne države članice pri premetitvah v skladu z navedenima sklepoma ter morebitne izravnalne ukrepe za Italijo in za Grčijo.
- (5) Švedska se sooča z izrednimi razmerami zaradi nenadnega prihoda državljanov tretjih držav na njeno ozemlje, ki je posledica drastičnih sprememb migracijskih tokov. Švedska je dne 8. decembra 2015 uradno zaprosila za odložitev njenih obveznosti iz sklepov (EU) 2015/1523 in (EU) 2015/1601.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 26. maja 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Sklep Sveta (EU) 2015/1523 z dne 14. septembra 2015 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije (UL L 239, 15.9.2015, str. 146).

⁽³⁾ Sklep Sveta (EU) 2015/1601 z dne 22. septembra 2015 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije (UL L 248, 24.9.2015, str. 80).

- (6) Zaradi znatnega povečanja števila nedovoljenih prehodov meje v Uniji in sekundarnih gibanj po Uniji je na Švedskem prišlo do močnega porasta števila prošelj za mednarodno zaščito, predvsem od posameznikov, ki so v Unijo vstopili v Italiji in Grčiji.
- (7) Podatki Eurostata potrjujejo močan porast števila prosilcev za mednarodno zaščito na Švedskem. Število prosilcev za mednarodno zaščito se je z 68 245 prosilcev v obdobju med 1. januarjem in 31. oktobrom 2014 povečalo za več kot 60 %, na 112 040 prosilcev v obdobju med 1. januarjem in 31. oktobrom 2015.
- (8) Mesečno število prosilcev za mednarodno zaščito je pred kratkim doseglo še višjo raven: med avgustom (11 735) in septembrom (24 261) se je podvojilo in oktobra 2015 doseglo 39 055 oseb (povečanje za 61 % glede na september).
- (9) Na Švedskem je v letu 2015 daleč največ prosilcev za mednarodno zaščito na prebivalca v Uniji (11 503 prosilcev na milijon prebivalcev).
- (10) Poleg tega se Švedska sooča s težkimi razmerami zaradi nedavnega občutnega porasta števila mladoletnikov brez spremstva – eden od štirih prosilcev navaja, da je mladoletnik brez spremstva.
- (11) Trenutni položaj pomeni znaten pritisk na švedski azilni in migracijski sistem, kar resno vpliva na razmere na terenu, tj. na sprejemne pogoje in zmožnost azilnega in migracijskega sistema za obravnavanje prošelj. Da se ublaži velik pritisk, s katerim se sooča Švedska, bi bilo treba obveznosti Švedske kot države članice premetitve na podlagi sklepov (EU) 2015/1523 in (EU) 2015/1601 začasno odložiti za obdobje enega leta.
- (12) Če je to primerno, bi bilo treba začasno odložitev obveznosti Švedske dopolniti z ukrepi operativne podpore, ki jih usklajuje Evropski azilni podporni urad in druge ustrezne agencije.
- (13) Švedska bi morala Svetu in Komisiji predstaviti časovni načrt z ukrepi, ki jih bo sprejela za zagotovitev učinkovitosti svojega azilnega in migracijskega sistema ter za ponovno izvajanje obveznosti iz sklepov (EU) 2015/1523 in (EU) 2015/1601, ko bo začasna odložitev njenih obveznosti prenehala veljati.
- (14) Ker ciljev tega sklepa države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta sklep ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (15) Ta sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (16) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola ti dve državi članici ne sodelujeta pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanju ni zavezujoč in se v njiju ne uporablja.
- (17) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanju ni zavezujoč in se v njej ne uporablja.
- (18) Glede na nujnost razmer bi moral ta sklep začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta sklep določa začasne ukrepe na področju mednarodne zaščite v korist Švedske, da se ji zagotovi podpora pri boljšem obvladovanju izrednih razmer zaradi nenadnega prihoda državljanov tretjih držav.

Člen 2

Začasna odložitev obveznosti iz sklepov (EU) 2015/1523 in (EU) 2015/1601

Obveznosti Švedske kot države članice prenestitve v skladu s Sklepom (EU) 2015/1523 in Sklepom (EU) 2015/1601 se začasno odložijo do 16. junija 2017.

Člen 3

Operativna podpora Švedski

Švedski se pri soočanju z izjemnim pritiskom na njen azilni in migracijski sistem zagotovi, če je to primerno, operativna podpora v obliki ustreznih dejavnosti, ki jih usklajuje Evropski azilni podporni urad in druge ustrezne agencije.

Člen 4

Dopolnilni ukrepi, ki jih sprejme Švedska

Švedska do 16. julija 2016 Svetu in Komisiji predstavi časovni načrt z ukrepi, ki jih bo sprejela za zagotovitev učinkovitosti svojega azilnega in migracijskega sistema ter za ponovno izvajanje obveznosti iz sklepov (EU) 2015/1523 in (EU) 2015/1601, ko začasna odložitev iz člena 2 preneha veljati.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Luxembourg, 9. junija 2016

Za Svet
Predsednik
G.A. VAN DER STEUR

SKLEP SVETA (SZVP) 2016/947**z dne 14. junija 2016****o spremembi Skupnega ukrepa 2008/124/SZVP o misiji Evropske unije za krepitev pravne države na Kosovu * (EULEX KOSOVO)**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji ter zlasti člena 28, člena 42(4) in člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 4. februarja 2008 sprejel Skupni ukrep 2008/124/SZVP ⁽¹⁾.
- (2) Svet je 12. junija 2014 sprejel Sklep 2014/349/SZVP ⁽²⁾ o spremembi Skupnega ukrepa 2008/124/SZVP in ga podaljšal do 14. junija 2016.
- (3) Svet je 11. junija 2015 sprejel Sklep 2015/901/SZVP ⁽³⁾ o spremembi Skupnega ukrepa 2008/124/SZVP, v katerem je določil referenčni finančni znesek za obdobje od 15. junija 2015 do 14. junija 2016.
- (4) Skupni ukrep 2008/124/SZVP bi bilo treba spremeniti, da se mandat misije EULEX Kosovo podaljša do 14. junija 2018 in določi nov referenčni finančni znesek za kritje stroškov v obdobju od 15. junija 2016 do 14. junija 2017.
- (5) Nič v tem sklepu se ne bi smelo razumeti kot poseganje v neodvisnost in avtonomijo sodnikov in tožilcev.
- (6) Zaradi posebnega značaja dejavnosti misije EULEX Kosovo v podporo sodnim postopkom, ki so bili preneseni znotraj države članice, je ustrezno v tem sklepu določiti znesek, namenjen kritju podpore za prenesene sodne postopke znotraj države članice, in zagotoviti izvajanje tega dela proračuna z dodelitvijo nepovratnih sredstev.
- (7) Misija EULEX Kosovo bo delovala v razmerah, ki se lahko poslabšajo in bi lahko ovirale doseganje ciljev zunanjega delovanja Unije, kot je določeno v členu 21 Pogodbe.
- (8) Skupni ukrep 2008/124/SZVP bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Skupni ukrep 2008/124/SZVP se spremeni:

1. člen 16 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se dodajo naslednji pododstavki:

„Referenčni finančni znesek za kritje stroškov EULEX KOSOVO od 15. junija 2016 do 14. junija 2017 znaša 63 600 000 EUR.“

* To poimenovanje ne posega v stališča o statusu ter je v skladu z RVSZN 1244(1999) in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova.

⁽¹⁾ Skupni ukrep Sveta 2008/124/SZVP z dne 4. februarja 2008 o misiji Evropske unije za krepitev pravne države na Kosovu (EULEX Kosovo) (UL L 42, 16.2.2008, str. 92).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2014/349/SZVP z dne 12. junija 2014 o spremembi Skupnega ukrepa 2008/124/SZVP o misiji Evropske unije za krepitev pravne države na Kosovu, EULEX KOSOVO (UL L 174, 13.6.2014, str. 42).

⁽³⁾ Sklep Sveta (SZVP) 2015/901 z dne 11. junija 2015 o spremembi Skupnega ukrepa 2008/124/SZVP o misiji Evropske unije za krepitev pravne države na Kosovu (EULEX KOSOVO) (UL L 147, 12.6.2015, str. 21).

Od zneska v devetem pododstavku 34 500 000 EUR krije stroške misije EULEX KOSOVO za izvajanje njenega mandata na Kosovu od 15. junija 2016 do 14. decembra 2016, 29 100 000 EUR pa krije podporo prenesenim sodnim postopkom znotraj države članice od 15. junija 2016 do 14. junija 2017. Ta zadnji navedeni znesek retroaktivno krije tudi stroške, nastale zaradi podpore prenesenim sodnim postopkom od 1. aprila 2016. Komisija podpiše sporazum o dodelitvi nepovratnih sredstev s sodnim tajnikom, ki deluje v imenu sodnega tajništva, pristojnega za vodenje prenesenih sodnih postopkov za ta znesek. Za ta sporazum o dodelitvi nepovratnih sredstev veljajo pravila o nepovratnih sredstvih iz Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (*).

Referenčni finančni znesek za poznejše obdobje misije EULEX Kosovo določi Svet.

(*) Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za finančno izvrševanje proračuna misije je odgovorna EULEX KOSOVO, razen za znesek iz desetega pododstavka odstavka 1 v zvezi s podporo prenesenim sodnim postopkom znotraj države članice. V ta namen EULEX KOSOVO podpiše sporazum s Komisijo.“;

2. drugi odstavek člena 20 se nadomesti z naslednjim:

„Veljati preneha 14. junija 2018. Svet na predlog visokega predstavnika in ob upoštevanju dodatnih virov financiranja ter prispevkov drugih partnerjev sprejme potrebne sklepe, s katerimi zagotovi, da mandat EULEX KOSOVO za podporo prenesenim sodnim postopkom iz člena 3a in potrebna finančna sredstva ostanejo veljavni do zaključka teh sodnih postopkov.“

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Luxembourg, 14. junija 2016

Za Svet
Predsednik
A.G. KOENDERS

SKLEP EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2016/948**z dne 1. junija 2016****o izvajanju programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja (ECB/2016/16)**

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prve alineje člena 127(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti drugega pododstavka člena 12.1 v povezavi s prvo alinejo člena 3.1 in členom 18.1 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropska centralna banka (ECB) lahko skupaj z nacionalnimi centralnimi bankami držav članic, katerih valuta je euro, posreduje na finančnih trgih z dokončnimi nakupi in prodajami tržnih instrumentov.
- (2) Sklep ECB/2014/40 Evropske centralne banke ⁽¹⁾, s katerim se je vzpostavil tretji program nakupa kritih obveznic, je bil sprejet 15. oktobra 2014. Sklep Evropske centralne banke (EU) 2015/5 (ECB/2014/45) ⁽²⁾, s katerim se je vzpostavil program nakupa listinjenih vrednostnih papirjev, je bil sprejet 19. novembra 2014. Sklep Evropske centralne banke (EU) 2015/774 (ECB/2015/10) ⁽³⁾, s katerim se je vzpostavil program nakupa vrednostnih papirjev javnega sektorja na sekundarnih trgih, je bil sprejet 4. marca 2015 in z njim so se razširili tedanji programi nakupa vrednostnih papirjev. Skupaj s ciljno usmerjenimi operacijami dolgoročnejšega refinanciranja v skladu s Sklepom ECB/2014/34 Evropske centralne banke ⁽⁴⁾ in Sklepom Evropske centralne banke (EU) 2016/810 (ECB/2016/10) ⁽⁵⁾ je cilj navedenih programov nakupa vrednostnih papirjev dodatno okrepi transmisijo denarne politike, olajšati kreditiranje gospodarstva v euroobmočju, omiliti posojilne pogoje za gospodinjstva in podjetja ter prispevati k vrnitvi stopnje inflacije na raven, ki je v srednjeročnem obdobju pod 2 %, vendar blizu te vrednosti, kar je skladno s poglavitnim ciljem ECB, da ohranja stabilnost cen.
- (3) Svet ECB je 10. marca 2016 odločil, da dodatno razširi zgoraj navedene programe nakupa vrednostnih papirjev in začne program nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja, in sicer kot del enotne denarne politike in za uresničevanje cilja stabilnosti cen. Ta odločitev je bila sprejeta z namenom, da se dodatno okrepi prenos učinkov Eurosistemovih nakupov vrednostnih papirjev na pogoje financiranja realnega gospodarstva ter da se v povezavi z drugimi veljavnimi nestandardnimi ukrepi denarne politike okrepi spodbujevalno naravnana denarna politika in prispeva k vrnitvi stopnje inflacije na raven, ki je v srednjeročnem obdobju pod 2 %, vendar blizu te vrednosti.
- (4) Program nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja bo del programa nakupa vrednostnih papirjev, po katerem je predvideno, da se bodo nakupi opravljali do konca marca 2017 ali po potrebi dalj časa in v vsakem primeru do takrat, ko bo Svet ECB ugotovil trajno prilagoditev gibanja inflacije, ki je skladna s ciljem doseganja stopnje inflacije v srednjeročnem obdobju pod 2 %, vendar blizu te vrednosti.
- (5) Program nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja bi moral vsebovati več varoval, s katerimi bi zagotovili, da bodo predvideni nakupi sorazmerni s cilji programa. Ta varovala bi morala tudi zagotoviti, da se pri zasnovi programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja upoštevajo s tem povezana finančna tveganja, in bi morala upoštevati vidike upravljanja tveganj. Poleg tega bi morale za primerne tržne dolžniške instrumente, ki jih izdajo javna podjetja, veljati omejitve, skladne z omejitvami za nakupe v okviru programa nakupa vrednostnih papirjev javnega sektorja na sekundarnih trgih.

⁽¹⁾ Sklep ECB/2014/40 Evropske centralne banke z dne 15. oktobra 2014 o izvajanju tretjega programa nakupa kritih obveznic (UL L 335, 22.11.2014, str. 22).

⁽²⁾ Sklep Evropske centralne banke (EU) 2015/5 z dne 19. novembra 2014 o izvajanju programa nakupa listinjenih vrednostnih papirjev (ECB/2014/45) (UL L 1, 6.1.2015, str. 4).

⁽³⁾ Sklep Evropske centralne banke (EU) 2015/774 z dne 4. marca 2015 o programu nakupa vrednostnih papirjev javnega sektorja na sekundarnih trgih (ECB/2015/10) (UL L 121, 14.5.2015, str. 20).

⁽⁴⁾ Sklep ECB/2014/34 Evropske centralne banke z dne 29. julija 2014 o ukrepih v zvezi s ciljno usmerjenimi operacijami dolgoročnejšega refinanciranja (UL L 258, 29.8.2014, str. 11).

⁽⁵⁾ Sklep Evropske centralne banke (EU) 2016/810 z dne 28. aprila 2016 o drugi seriji ciljno usmerjenih operacij dolgoročnejšega refinanciranja (ECB/2016/10) (UL L 132, 21.5.2016, str. 107).

- (6) Program nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja bi moral biti v celoti skladen z obveznostmi centralnih bank Eurosistema po Pogodbi, vključno s prepovedjo denarnega financiranja v povezavi z nakupi primernih tržnih dolžniških instrumentov, ki jih izdajo javna podjetja.
- (7) Program nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja bi moral spoštovati načelo odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco, pri tem pa upoštevati oblikovanje tržnih cen in delovanje trgov.
- (8) Skladno z drugimi deli programa nakupa vrednostnih papirjev bi bilo treba ob zapadlosti primernih tržnih dolžniških instrumentov, kupljenih v okviru programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja, reinvestirati plačila glavnice teh dolžniških instrumentov, dokler bo to potrebno, ter tako prispevati k ugodnim likvidnostnim razmeram in ustrezni naravnosti denarne politike.
- (9) Dokončni nakupi primernih tržnih dolžniških instrumentov, ki jih opravi Eurosistem v okviru programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja, bi se morali izvajati decentralizirano v skladu s tem sklepom, ECB pa bi jih morala koordinirati in s tem zagotoviti enotnost denarne politike Eurosistema –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Vzpostavitev in obseg dokončnih nakupov podjetniških obveznic

Vzpostavi se program nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja. V okviru programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja lahko za to določene centralne banke Eurosistema od primernih nasprotnih strank kupujejo primerne podjetniške obveznice na primarnih in sekundarnih trgih, medtem ko se lahko podjetniške obveznice javnega sektorja, kakor so opredeljene v členu 3(1), kupujejo samo na sekundarnih trgih in pod posebnimi pogoji.

Člen 2

Kriteriji primernosti podjetniških obveznic

Tržni dolžniški instrumenti, ki jih izdajo družbe, so primerni za dokončne nakupe v okviru programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja, če izpolnjujejo kriterije primernosti za tržno finančno premoženje za kreditne posle Eurosistema v skladu z delom 4 Smernice Evropske centralne banke (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾ in naslednje dodatne zahteve.

1. Izdajatelj tržnega dolžniškega instrumenta:

- (a) ima sedež v državi članici, katere valuta je euro;
- (b) ni kreditna institucija, kakor je opredeljena v točki 14 člena 2 Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60);
- (c) nima nadrejene osebe, kakor je opredeljena v točki 15 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ki je tudi kreditna institucija, kakor je opredeljena v točki 14 člena 2 Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60);
- (d) nima nadrejene osebe, ki je predmet bančnega nadzora zunaj euroobmočja;
- (e) ni nadzorovani subjekt, kakor je opredeljen v točki 20 člena 2 Uredbe (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke (ECB/2014/17) ⁽³⁾, ali član nadzorovane skupine, kakor je opredeljena v podtočki (b) točke 21 člena 2 Uredbe (EU) št. 468/2014 (ECB/2014/17), ki je v obeh primerih na seznamu, ki ga ECB objavi na svoji spletni strani v skladu s členom 49(1) Uredbe (EU) št. 468/2014 (ECB/2014/17), in ni podrejena družba, kakor je opredeljena v točki 16 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, nobenega takega nadzorovanega subjekta ali nadzorovane skupine;

⁽¹⁾ Smernica Evropske centralne banke (EU) 2015/510 z dne 19. decembra 2014 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2014/60) (UL L 91, 2.4.2015, str. 3).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (ECB/2014/17) (UL L 141, 14.5.2014, str. 1).

- (f) ni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v točki 1 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
 - (g) ni izdal listinjenega vrednostnega papirja v smislu točke 3 člena 2 Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60);
 - (h) ni izdal instrumenta *multi cédula* v smislu točke 62 člena 2 Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60);
 - (i) ni izdal strukturirane krite obveznice v smislu točke 88 člena 2 Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60);
 - (j) ni nosilec upravljanja sredstev, ki je nastal zaradi uporabe instrumenta izločitve sredstev pri ukrepu za reševanje v skladu s členom 26 Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ali nacionalno zakonodajo, s katero se izvaja člen 42 Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;
 - (k) ni nacionalni sklad za upravljanje in prodajo sredstev, ustanovljen za podporo prestrukturiranja in/ali reševanja v finančnem sektorju ⁽⁴⁾, in
 - (l) ni primerni izdajatelj za program nakupa vrednostnih papirjev javnega sektorja na sekundarnih trgih.
2. Tržni dolžniški instrument ima takrat, ko ga kupi ustrežna centralna banka Eurosistema, preostalo zapadlost najmanj šest mesecev in največ 30 let in 364 dni.
 3. Z odstopanjem od člena 59(5) Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se za ocenjevanje zahtev glede kreditne kvalitete tržnega dolžniškega instrumenta upoštevajo samo informacije o bonitetnih ocenah, ki jih zagotovi zunanja bonitetna institucija, ki je sprejeta v bonitetnem okviru Eurosistema.
 4. Tržni dolžniški instrument je denominiran v eurih.
 5. Dovoljeni so nakupi nominalnih tržnih dolžniških instrumentov z negativnim donosom do zapadlosti (ali najnižjim potencialnim donosom) nad obrestno mero za odprto ponudbo mejnega depozita.

Člen 3

Omejitve pri izvrševanju nakupov podjetniških obveznic javnega sektorja

1. V tem sklepu „podjetniška obveznica javnega sektorja“ pomeni podjetniško obveznico, ki izpolnjuje zahteve iz člena 2 in jo izda javno podjetje v smislu člena 8 Uredbe Sveta (ES) št. 3603/93 ⁽⁵⁾.
2. Da bi omogočili oblikovanje tržne cene za primerne podjetniške obveznice javnega sektorja, niso dovoljeni nakupi novih izdaj ali povečanj obstoječih izdaj podjetniških obveznic javnega sektorja niti nakupi podjetniških obveznic javnega sektorja, ki jih izda isti subjekt ali jih izdajo subjekti v izdajateljevi skupini in ki zapadejo časovno tik pred zapadlostjo ali tik po zapadlosti tržnih dolžniških instrumentov, ki se izdajo ali katerih obstoječa izdaja se poveča, in sicer za obdobje, ki ga določi Svet ECB.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

⁽⁴⁾ Seznam takih subjektov je objavljen na spletni strani ECB na naslovu www.ecb.europa.eu.

⁽⁵⁾ Uredba Sveta (ES) št. 3603/93 z dne 13. decembra 1993 o opredelitvi pojmov za uporabo prepovedi iz členov 104 in 104b(1) Pogodbe (UL L 332, 31.12.1993, str. 1).

Člen 4

Omejitve nakupov

1. V okviru programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja velja omejitev deleža izdaj po posameznih mednarodnih identifikacijskih številkah vrednostnih papirjev (ISIN) po konsolidaciji imetij v vseh portfeljih centralnih bank Eurosistema. Za vse podjetniške obveznice razen podjetniških obveznic javnega sektorja znaša omejitev deleža izdaj 70 % po posameznih ISIN.

V posebnih primerih, vključno za podjetniške obveznice javnega sektorja ali zaradi upravljanja tveganj, se lahko uporabi nižja omejitev deleža izdaj. Podjetniške obveznice javnega sektorja se obravnavajo skladno z njihovo obravnavo v okviru programa nakupa vrednostnih papirjev javnega sektorja na sekundarnih trgih.

2. Eurosistem za primerne podjetniške obveznice redno izvaja ustrezne postopke glede kreditnega tveganja in skrbnega pregleda.

3. Eurosistem opredeli dodatne omejitve nakupov za skupine izdajateljev na podlagi referenčne vrednosti dodelitve, povezane s tržno kapitalizacijo skupine izdajateljev, da zagotovi razpršeno dodelitev nakupov med izdajatelje in skupine izdajateljev.

Člen 5

Centralne banke Eurosistema, ki opravljajo nakupe

Centralne banke Eurosistema, ki kupujejo podjetniške obveznice v okviru programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja, se določijo na seznamu, ki se objavi na spletni strani ECB. Eurosistem uporabi za dodelitev podjetniških obveznic, ki se kupijo v okviru programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja, sistem specializacije, ki temelji na državi sedeža izdajatelja. Svet ECB dovoli posamična odstopanja od sistema specializacije, če izvajanje sistema ovirajo objektivne okoliščine ali so taka odstopanja priporočljiva za doseganje splošnih denarnopolitičnih ciljev programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja. Vsaka centralna banka Eurosistema, določena za nakupe, kupuje samo primerne podjetniške obveznice, ki jih izdajo izdajatelji s sedežem v določenih državah članicah euroobmočja. Geografska razporeditev držav sedeža izdajateljev primernih podjetniških obveznic med centralne banke Eurosistema, določene za nakupe, se določi na seznamu, ki se objavi na spletni strani ECB.

Člen 6

Primerne nasprotne stranke

Za program nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja, in sicer tako za dokončne posle kot za posle posojanja vrednostnih papirjev, ki vključujejo podjetniške obveznice iz portfeljev Eurosistema po programu nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja, so primerne naslednje nasprotne stranke:

- (a) subjekti, ki izpolnjujejo kriterije primernosti za sodelovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema v skladu s členom 55 Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), in
- (b) vse druge nasprotne stranke, ki jih centralne banke Eurosistema uporabljajo pri vlaganju svojih naložbenih portfeljev, denominiranih v eurih.

Člen 7

Posli posojanja vrednostnih papirjev

Centralne banke Eurosistema, ki kupujejo podjetniške obveznice v okviru programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja, dajo vrednostne papirje, kupljene v okviru tega programa, na voljo za posojanje, vključno z repo posli, z namenom zagotavljanja učinkovitosti tega programa.

Člen 8

Končna določba

Ta sklep začne veljati 6. junija 2016.

Na Dunaju, 1. junija 2016

Predsednik ECB
Mario DRAGHI

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL